

Sygn. akt IV U 967/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 marca 2016r. w S.

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 sierpnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 967/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 11 sierpnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2014r. wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła J. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że od 21 lat jest na rencie i jest schorowana. Była operowana na ucho, przeszła operację żyłaków, ma zwyrodnienie kręgosłupa i wiele innych chorób, co potwierdza dokumentacja medyczna (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 4 sierpnia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona J. K. do 31 lipca 2014r. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 17 lipca 2013r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 lipca 2014r. k.219 akt rentowych). W dniu 23 czerwca

2014r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.221 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 7 lipca 2014r. ustalił, że ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy do 31 lipca 2017r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 7 lipca 2014r. k.223 akt rentowych).

Na skutek zarzutu wadliwości zgłoszonego do powyższego orzeczenia przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika (...) Oddział w S. ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 4 sierpnia 2014r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (zarzut wadliwości orzeczenia lekarza orzecznika k.224 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 4 sierpnia 2014r. k.228 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 11 sierpnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 11 sierpnia 2014r. k.229 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 56 lat i wykształcenie podstawowe. Przed ustaleniem prawa do renty pracowała jako sprzątaczką, a następnie salowa (świadcstwo pracy z 31 marca 1990r. oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 30 maja 1995r. k.4-5 akt rentowych). Od 15 października 1995r. ubezpieczona uprawniona była do renty inwalidzkiej trzeciej grupy, a następnie do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, ustalonej na kolejne okresy – aż do 31 lipca 2014r. (pierwsza decyzja z 19 listopada 1995r. o ustaleniu prawa do renty k.32 akt rentowych).

Ubezpieczona cierpi na dusznicę bolesną stabilną (...), zaburzenia rytmu w wywiadzie, wole guzkowe okresowo nadczynne, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa w odcinku szyjnym i lędźwiowo-krzyżowym z zespołem bólowym bez objawów korzeniowych, a także zaburzenia depresyjne adaptacyjne przy istniejącym upośledzeniu umysłowym w stopniu lekkim. Badanie EKG spoczynkowe wykazało niedokrwienie lewej komory. Badanie holterowskie wykazało śladową aktywność ektopową nie mającą wpływu na ogólną sprawność organizmu oraz okresowo nasilające się zmiany niedokrwienne. Zdiagnozowane u ubezpieczonej wole guzkowe okresowo przebiega z subkliniczną nadczynnością i wymaga wówczas leczenia M.. Badanie USG i badanie kliniczne wykazało, że tarczyca nie jest powiększona i nie powoduje objawów uciskowych. Opisane choroby serca i tarczycy nie naruszają sprawności organizmu ubezpieczonej w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy. Wykonana u ubezpieczonej diagnostyka radiologiczna kręgosłupa potwierdza obecność zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych będących przyczyną zespołów bólowych kręgosłupa i okresowych objawów korzeniowych. Badanie neurologiczne ubezpieczonej nie wykazało objawów ogniskowego uszkodzenia (...) oraz objawów niewydolności krążenia mózgowego, a badanie części obwodowej układu nerwowego nie wykazało aktywnych objawów korzeniowych. Z kolei badanie ortopedyczne ubezpieczonej wykazało pełną sprawność ruchową i czynnościową kończyn górnych i dolnych oraz niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa, które nie narusza sprawności organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym niezdolność do pracy. Intelktualnie ubezpieczona funkcjonuje na poziomie upośledzenia umysłowego w stopniu lekkim. W czasie badania psychiatrycznego ubezpieczona była spokojna, dostosowana w zachowaniu i nie ujawniała nadmiernie obniżonego nastroju. Na zadawane pytania odpowiadała chętnie, logicznie, z właściwą orientacją auto-allopsychiczną. Podała, że leczenie psychiatryczne rozpoczęła (w 1995r.) z powodu problemów rodzinnych. Zgłaszała kłopoty z zasypianiem, stale podenerwowanie. Zgłaszane przez ubezpieczoną objawy mają złożoną etiologię (podłoże sytuacyjne oraz związane z organicznym uszkodzeniem (...)) i przebiegają łagodnie. Ubezpieczona nie stosuje systematycznie poleconych jej leków (w czasie badania okazała przeterminowane i pełne opakowania zleconych jej farmaceutyków), a mimo to funkcjonuje prawidłowo. Zdiagnozowane u ubezpieczonej upośledzenie umysłowe lekkie oraz zaburzenia adaptacyjne depresyjne utrudniają jej codzienne funkcjonowanie, ale nie w stopniu sprowadzającym niezdolność do pracy (opinia biegłych z zakresu kardiologii i endokrynologii, ortopedii, neurologii i psychiatrii k.8-11 i 13-14 akt sprawy oraz uzupełniające opinie biegłego neurologa, ortopedy, kardiologa i endokrynologa k.33-35 akt sprawy oraz biegłego psychiatry k.42 akt sprawy).

W ósmym roku życia ubezpieczona przeszła operację radykalną ucha środkowego prawego z powodu przewlekłego zapalenia perlakiem. Od tego czasu źle słyszy uchem prawym. Badania audiometryczne ubezpieczonej wykonane w latach 2000-2015 wykazują głęboki niedosłuch typu mieszanego w uchu prawym na stałym poziomie do 80dB oraz

słuch w granicach normy w uchu lewym. Opisany stan narządu słuchu nie powoduje niezdolności ubezpieczonej do pracy z zastrzeżeniem, że praca powinna być wykonywana na poziomie „0” (opinia biegłego otolaryngologa k.47-50 akt sprawy).

Ubezpieczona cierpi na zwyrodnienie siatkówki, zaćmę początkową, astygmatyzm mieszany i zaburzenia pola widzenia obu oczu. Nie nosi szkieł korekcyjnych do dali, a jedynie używa okularów do czytania. Ostrość wzroku obu oczu utrzymuje się od kilku lat na takim samym poziomie i wymaga stosowania szkieł korekcyjnych do dali i bliży. Ostrość wzroku do dali oka prawego wynosi 0,5 po korekcji, a oka lewego 0,6 po korekcji, natomiast do bliży okiem prawym i lewym po korekcji wynosi 0,75. Stan narządu wzroku nie powoduje niezdolności ubezpieczonej do pracy przy uwzględnieniu posiadanego przez nią wykształcenia (opinia biegłego okulisty k.65-66 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej J. K. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanym kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie sprawy z odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 sierpnia 2014r. wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje nadal częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzone na tę okoliczność opinie biegłych ,tj. opinia łączna biegłych z zakresu kardiologii, endokrynologii, ortopedii, neurologii i psychiatrii (na k.8-11 i 13-14 oraz jej uzupełnienie na k.33-35 i 42 akt sprawy), a także opinia biegłego otolaryngologa (na k.50 akt sprawy) i opinia biegłego okulisty (na k.66 akt sprawy) dały podstawy do ustalenia, że po 31 lipca 2014r. ubezpieczona nie była osobą niezdolną do pracy. Wskazani biegli rozpoznali u ubezpieczonej opisane wyżej schorzenie kardiologiczne i endokrynologiczne, schorzenie narządu ruchu, narządu słuchu i narządu wzroku, a także schorzenie natury psychiatrycznej, ale jak ocenili stan zaawansowania tych schorzeń nie sprowadzał na ubezpieczoną po 31 lipca 2014r. niezdolności do pracy. Analizując przedstawione opinie biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowią ona miarodajny materiał dowodowy. Opinie wydali specjaliści z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, po uprzednim zbadaniu ubezpieczonej i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną, w tym złożoną przez ubezpieczoną już na etapie postępowania sądowego, co skutkowało uzupełnieniem opinii przez biegłych. Opinie są spójne i należyte uzasadnione. Należy wskazać, że po przeprowadzeniu dowodów z opinii biegłych - przed rozprawą i w toku rozprawy poprzedzającej wydanie rozstrzygnięcia - ubezpieczona złożyła nową dokumentację medyczną – pochodzącą z końca 2015r. oraz początku bieżącego roku (w kopercie na k.73 akt sprawy oraz na k.76-77 akt sprawy) na okoliczność pogorszenia stanu zdrowia. W związku z tym podkreślić należy, że w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego Sąd bada zasadność decyzji na datę jej wydania. W niniejszej sprawie decyzja organu rentowego pochodzi z 11 sierpnia 2014r. i odnosi się do stanu istniejącego po 31 lipca 2014r. Dlatego nie kwestionując możliwości pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonej po wydaniu zaskarżonej decyzji, wskazać należy, że okoliczności te powinny być przedmiotem rozpoznania przez organ rentowy w ramach nowego wniosku ubezpieczonej o rentę, z którym jak wynika z pisma organu rentowego z 8 stycznia 2016r. ubezpieczona wystąpiła do tegoż organu przed zakończeniem niniejszej sprawy (pismo organu rentowego z 8 stycznia 2016r. k.62 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.